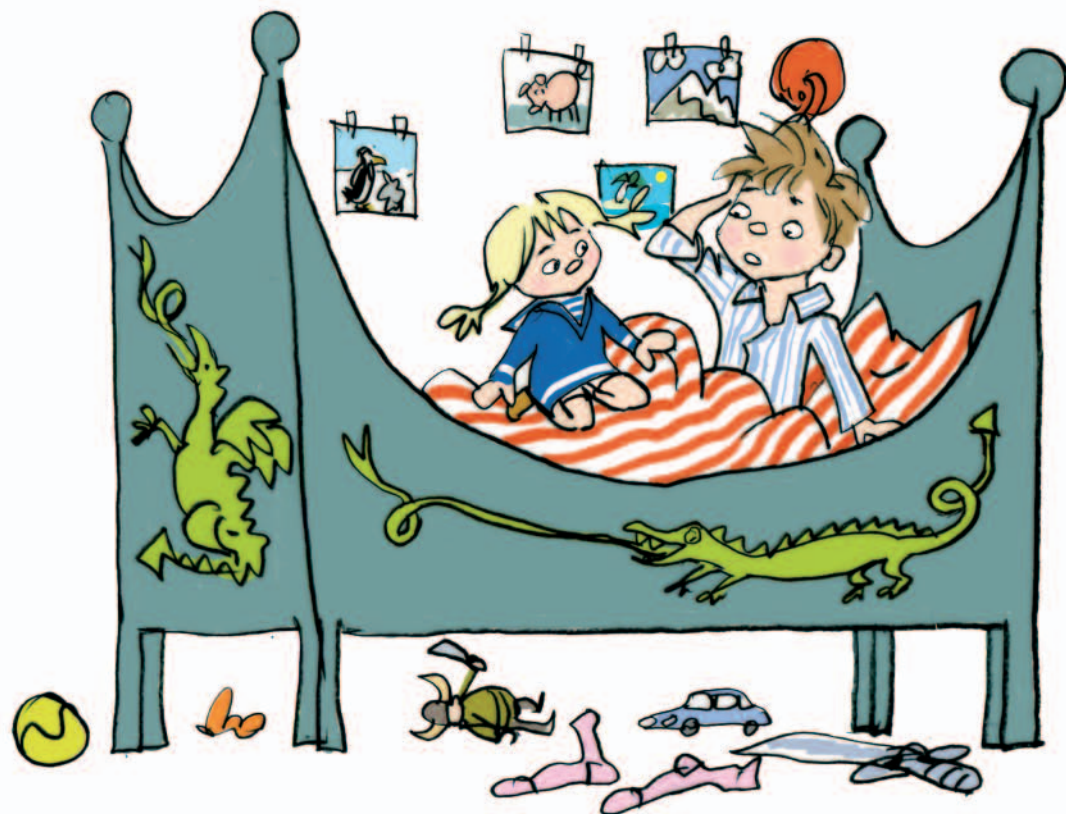

En morgen vågner Lasse-Leif og kan mærke, der er sket noget nyt.

“Hvad er der med dig?” spørger Luske-Lise. “Du ser helt mærkelig ud i hovedet.”

“Jeg tror ikke længere, jeg kan lide makrelmadder!” svarer Lasse-Leif.

Det er en stor nyhed. Indtil i dag har makrelmadder nemlig været Lasse-Leifs livret.

“Vi må hellere sige det til din mor,” siger Luske-Lise.

Lasse-Leifs mor bliver ikke glad. Hun er allerede i gang med at smøre madpakke til børnehaven.

Lasse-Leif skal have fire halve rugbrødsmadder med i dag, og der er makrel på dem alle sammen.

“Men jeg vil ikke have makrelmadder,” siger Lasse-Leif.

“Det bliver du nødt til,” siger mor.

“Hvorfor?” spørger han.

Lasse-Leifs mor sukker. “Fordi det plejer at være det eneste i hele verden, du gider at spise. Vi har ikke andet,” siger hun.

